

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. Š.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. D. Š., advokátkou so sídlom v B., proti žalovaným **1/ Slovenskej republike – Ministerstvu financií Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 5, **2/ Slovenskej republike – Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, **3/ Národnej banke Slovenska**, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, **o náhradu škody 15 698,67 € (472 938 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 152/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. septembra 2008 sp. zn. 15 Co 156/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ až 3/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa v konaní domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ až 3/ povinnosť nahradiť mu spoločne a nerozdielne škodu vo výške 15 698,67 € (472 938 Sk) s príslušenstvom, ktorú mu podľa jeho názoru spôsobili nesprávnym úradným postupom (§ 18 až 19 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom), konkrétne tým, že nezamedzili činnosti tzv. nebankových subjektov.

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 6. novembra 2007 č.k. 14 C 152/2005-98 žalobu zamietol a žalovaným 1/ až 3/ nepriznal náhradu trov konania. Na odôvodnenie

rozhodnutia uviedol, že žalobca nepreukázal naplnenie zákonných predpokladov pre priznanie žalobou uplatňovaného nároku (t.j. nesprávny úradný postup žalovaných, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom).

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. septembra 2008 sp. zn. 15 Co 156/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaným 1/ až 3/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Zhodne s prvostupňovým súdom dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané predpoklady pre úspešné uplatnenie zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom žalovaných.

Proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom uviedol, že škoda mu vznikla už okamihom zverenia finančných prostriedkov nebankovým subjektom. Nesprávny je preto záver súdu prvého stupňa, že škodu možno vyčísliť až po skončení konkurzného konania, do ktorého si žalobca môže prihlásiť svoju pohľadávku. Podľa názoru dovolateľa by podrobnou právnou analýzou právomocí žalovaných 1/ až 3/ bol preukázaný ich nesprávny úradný postup.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Žalovaná 3/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že jej právny predchodca (Úrad pre finančný trh) ako štátny orgán mohol konať iba to, čo mu umožňovali príslušné právne predpisy; tieto mu ale nedovoľovali vykonávať právomoc voči tzv. nebankovým subjektom. Súdny uvedenú skutočnosť správne zohľadnili a rozhodli v súlade so zákonom. Z tohto dôvodu žiadala neopodstatnené dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolateľ napadol potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Žalobcom napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z týchto rozsudkov. So zreteľom na to dospel dovolací súd k záveru, že z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva procesná prípustnosť dovolania žalobcu.

S ohľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ vady konania podľa § 237 O.s.p. nenamietal. Dovolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že konanie na súdoch nižších stupňov nevykazuje znaky žiadnej z väd vymenovaných v tomto ustanovení. Prípustnosť dovolania žalobcu preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Obsah dovolania svedčí o názore dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri

ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie vecí ale nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. (viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003). I keby teda (prípadne) rozsudok odvolacieho súdu spočíval na nesprávnom právnom posúdení vecí, nezakladalo by to prípustnosť dovolania žalobcu podľa § 237 O.s.p.

Prípustnosť podaného dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nezakladá ani (prípadná) neúplnosť skutkových zistení alebo nesprávnosť skutkových záverov súdov nižších stupňov, ktorú žalobca naznačuje v dovolaní. To znamená, že pokiaľ by aj súdy neúplne zistili rozhodujúce skutkové okolnosti alebo dospeli k nesprávnym skutkovým záverom (dovolací súd sa týmito otázkami nezaoberal), nezakladala by táto okolnosť prípustnosť dovolania žalobcu.

Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že prípustnosť dovolania žalobcu v časti, ktorá smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania (tento výrok má z hľadiska procesného povahu uznesenia – viď § 167 ods. 1 O.s.p.), je vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), pričom sa nezaoberal vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní nebol žalobca úspešný; právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovaným 1/ až 3/ (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovaným náhradu trov dovolacieho konania,

lebo v dovolacom konaní nepodali návrh na priznanie náhrady týchto trov (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. júna 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková